

[**Skorten, Lange.**]
trækkes yderligere skævt. De overenskomstforhandlinger, vi har fået indvarslet, har netop skævtrækket som symbol. Hr. Heineke har gjort det helt klart; efter at regeringen har placeret sig, har han placeret sig på samme måde.

Så kommer vi til spørgsmålet om arbejdsløshedstallet, hvor statsministeren ikke rigtig kunne huske, hvem det var, der havde sagt et eller andet, som han syntes var forkert; jeg har set efter, og jeg tror ikke, det var mig. Jeg vil gerne fastholde: arbejdsløshedstallet er efter årstiden stadig væk meget højt. Det er ikke så længe siden, vi i socialdemokratiets udmærkede dagblad *Aktuelt* læste en flammende overskrift, hvor der stod: „Regeringen går til kamp mod arbejdsløsheden“. Jeg ved ikke, om de gik hjem samme dag igen, eller hvad der skete; men vi har i hvert fald ikke hørt kamp-rapporter om, hvad der er sket af virkelig fremragende udvikling på det område. Jeg synes, regeringen skulle føle sig dybt berørt af, at dagbladet *Aktuelt* bringer en så opmuntrende overskrift, lade sig inspirere af det og gøre noget virkelig alvorligt for at fjerne de meget ubehagelige procenter, der spøger rundt om selv sidst i maj, for det turde være et tidspunkt, hvor procenterne normalt skulle være lave.

Jeg skal ikke komme med bemærkninger til udenrigsministeren. Det forekommer mig, at det, han sagde, ganske svarer til den beskrivelse, jeg gav af regeringens udenrigspolitik, da jeg talte om statsministerens indlæg.

Til finansministeren en enkelt botanisk bemærkning, som skal supplere hans bibelske indlæg. Jeg fik at vide, hvad jeg udmærket godt har hørt før, at det er på frugterne man skulle kende træet. Jeg vil give finansministeren en lille smule belæring om frugter og kendskab til træer og sådan noget. For det første er frugterne som regel ansat noget i retning et af års tid før. Det er højst sandsynligt, at det også er tilfældet lige i øjeblikket. For det andet gælder det, at hvis man ser en særlig kraftig frugtsætning, er det tit, fordi træet er sygt eller tørstet. Man skal altså være forsigtig med sit frugtkendskab, og man skal ikke slynge det ud i en politisk situation som den nærværende,

hvor det synes, som om det bibelske svarer dårligere til situationen end det botaniske.

Endelig nogle ganske få bemærkninger, hvor jeg måske udtaler mig som repræsentant for det, man kunne kalde en meget mindre interessegruppe; det er rettet til hr. Peter Jørgensen. Jeg har i al den tid, jeg har færdedes her i folketinget, hørt myten om, at professorer var nogle dovne hunde. Jeg vil blot dertil sige, at jeg har en lille smule med ansættelser og sådan noget at gøre inden for det område, og det ligger nu sådan, at man stiller meget skarpe krav til dokumentation af arbejdsbyrden, inden nye bliver ansat. Jeg vil gerne vende angrebet om: hvis der er problemer ved de højere læreanstalter og specielt ved universiteterne i dag, kan man vel diskutere årsagerne meget, men hovedårsagen ligger hos folketinget, som ikke har holdt udbygningstakten oppe, og som ikke har villet acceptere nogen regulering af tilgangen. Man kan vælge, hvad man vil; man kan vælge at bygge ud, så der er plads til folk, eller man kan vælge at begrænse. Men hvis man lader være med at bygge ud, så der er plads til folk, skal man i hvert fald være noget forsigtig med at skyde på pianisten. Det kunne jo ske, at det ikke var hans skyld, klaveret ikke var stemt.

Sigsgaard: Hr. Niels Helveg Petersen havde mig mistænkt for ikke rigtig at tro på muligheden for at opnå fremskridt gennem parlamentarisk arbejde. Jeg skal da gerne indrømme hr. Niels Helveg Petersen, at man ind imellem kan blive lidt pessimistisk, som nu f. eks. i dag, hvor der af mange medlemmer af dette ting er stillet en række spørgsmål, hvoraf kun ganske enkelte er besvaret, og hvor man ikke har fået en reel debat. Men hvad i alverden tror hr. Niels Helveg Petersen, jeg ville her i salen, hvis jeg troede, det var helt nytteløst at være her? I øvrigt tror jeg, at en større debat om parlamentets rolle kunne være meget interessant, og den kan vi muligvis finde tid til ved en anden lejlighed.

Finansministeren glædede sig over, at så mange kunne stemme for tillægsbevillingslovforslaget. Jeg tror, at han udtrykte det sådan, at det jo er det normale, at man stemmer for tillægsbevillingslovforslaget. Nu